

— Хайде бре, глупчо, на медъ и млѣко съ симиди; едно само не забравяй: вземи голѣма лжица.

Рибитѣ тамъ плуватъ отгорѣ, пражени и печени и то близичко до брѣга. А който е истински лѣнивецъ, стига да викне; пс-с-тъ! пс-с-тъ! — рибитѣ сами излизатъ; и не ти трѣбва да се мжчишъ: протегни само ржка, и рибата скача самичка въ нея.

А за птицитѣ не питай: тѣ хвъркатъ готови опечени, гжски, гължи, пуяци, патици, пѣтли, кокошки, яребици, пжтпждъци и гургулици. Отвори си само устата: тѣ летятъ право въ нея. Прасенца млѣчничета скачатъ изъ пжтя и всѣко е съ ножъ на гърба: рѣжи си свободно сочни и сладки кжсчета.

Сирене виждашъ въ Рай-земя, дѣто ти око погледне, като камъни нечетни; пѣкъ камънитѣ тамо сж гължи пълни, печени. Зимѣ, кога дъждъ завали, падатъ медени капки — ближи тогава до насита; а снѣгътъ — той е чиста захаръ, градушката пѣкъ — нахутъ — бонбони, размѣсенъ съ благи смокини, стафиди, орѣхи и бадеми.

Чудни сж тука и конетѣ: тѣ снасятъ яйца купища, по сто, хилядо за пара. Паритѣ пѣкъ всѣки намира увиснали по дърветата, като листа безбройни; разтърси само полечка, тѣ се посипватъ на земи като круши прѣзрѣли. Сбирай тогасъ колко щешъ и пълни джебове, кесии.

Тукъ има гори безкрайни, съ дървета разни, и по тѣхъ растатъ и зрѣятъ дрехи, каквито поискашъ: палта, жилетки, балтони, шинели и панталони, елечи съ боя различна: черни и бѣли, зелени, сини, морави, червени; искашъ ли нова прѣмѣна, иди въ гората зелена, набруси съ камѣкъ, коя щешъ, или пѣкъ съ стрѣла умѣрвай. Въ джбрави китни, зелени, тамъ растатъ женски прѣмѣни, отъ чиста свила тъкани, съ кадифе, атласъ кроени, зефири, мадрасъ и нанкингъ и тафти златотъкани. Трѣвата тамо е разноцвѣтни ленти и кордели. Вѣчнозелената смрика тамъ дава фуркети различни, брожки и иглици безцѣнни; зрѣнцата ѣ пѣкъ сж не черни, а седефъ-бисеръ елмази. По ели и по борики висятъ дамски часовници съ верижки —